

Čj. UOOU-06895/13-6

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 4. prosince 2013 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: ..., fyzická osoba podnikající podle jiných zákonů než živnostenského a zákona o zemědělství nezapsaná v obchodním rejstříku, s místem podnikání ..., IČ: ..., (zapsaná v registru zdravotnických zařízení pod názvem ...), jako správce osobních údajů pacientů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., nezabránil neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům pacientů a jejich možnému následnému zneužití, neboť dne 8. července 2013 došlo k nálezům 68 tiskopisů „Denní pracovní záznam výkonů a ZUM“ z období 17. května až 14. června 2013 s osobními údaji 1207 osob v rozsahu jméno, příjmení, rodné číslo, kód diagnózy a výkonu, pocházejících z činnosti účastníka řízení, a to v odpadkovém pytlí u kontejnerů na tříděný odpad u Obecního úřadu v obci Horní Bezděkov,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy nepřijal taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 60.000 Kč
(slovy šedesát tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti s nálezem 68 tiskopisů „Denní pracovní záznam výkonů a ZUM“ z období 17. května až 14. června 2013 s osobními údaji 1207 osob, bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů s výzvou ke sdělení a doložení veškerých opatření k zabezpečení osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a k předložení listin o přijatých a provedených technicko-organizačních opatřeních k zajištění ochrany osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., které bylo účastníku řízení, ..., fyzické osobě podnikající podle jiných zákonů než živnostenského a zákona o zemědělství nezapsané v obchodním rejstříku, doručeno dne 30. října 2013. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět města Unhošť ze dne 9. srpna 2013, který obdržel Úřad pro ochranu osobních údajů dne 13. srpna 2013 a který je součástí spisového materiálu správního řízení.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že dne 8. července 2013 cca v 8:00 hod. došlo k nálezu 68 tiskopisů „Denní pracovní záznam výkonů a ZUM“ z období 17. května až 14. června 2013 s osobními údaji 1207 osob v rozsahu jméno, příjmení, rodné číslo, kód diagnózy a výkonu, pocházejících z činnosti účastníka řízení (provozování kožní ordinace), a to v odpadkovém pytlí u kontejnerů na tříděný odpad u Obecního úřadu v obci Horní Bezděkov. Dále ze spisového materiálu, zejména z úředního záznamu o podání vysvětlení účastníka řízení na Policii České republiky, obvodním oddělení Unhošť, č. j. KRPS-227183-13/TČ-2013-01 ze dne 31. července 2013, vyplývá, že 68 předmětných tiskopisů do odpadkového pytle vložil ..., trvalým pobytem ..., asistent účastníka řízení, který se zabývá administrativní činností související s provozem ordinace. Následně účastník řízení spolu se ... odložili dne 8. července 2013 cca v 6:30 hod. odpadkový pytel u kontejnerů na tříděný odpad u Obecního úřadu v obci Horní Bezděkov, aniž by účastník řízení zkontroloval jeho obsah. Jednalo se o účetní firmou vrácené, účetně zpracované tiskopisy záznamů, určené k likvidaci.

K výzvě ke sdělení a doložení veškerých opatření k zabezpečení osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., a k předložení listin o přijatých a provedených technicko-organizačních opatřeních k zajištění ochrany osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., účastník řízení sdělil dopisem, který obdržel Úřad pro ochranu osobních údajů dne 12. listopadu 2013, že k vyhození předmětných tiskopisů záznamů došlo omylem asistenta ..., který složku záznamů určenou k likvidaci omylem vyhodil do odpadkového pytle. Dále účastník řízení sdělil, že jmenovanému byl za toto pochybení snížen plat, a jako opatření k technicko-organizačnímu zajištění ochrany osobních údajů bude do budoucna osobně kontrolovat všechny listiny určené ke skartaci. Konkrétní, před ztrátou tiskopisů záznamů přijatá opatření k zabezpečení osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 1

zákona č. 101/2000 Sb., případně listiny o přijatých a provedených technicko-organizačních opatřeních k zajištění ochrany osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., účastník řízení nepředložil.

Účastník řízení, jako správce osobních údajů pacientů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., je povinen dodržovat při zpracování osobních údajů, povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., včetně povinnosti vyjádřené v § 13 odst. 1 tohoto zákona, tedy povinnosti přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů.

Povinnost dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a této povinnosti odpovídající skutková podstata správního deliktu je formulovaná jako odpovědnost za následek. Dojde-li tedy k následku předvídanému v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (neoprávněnému přístupu k osobním údajům apod.), což je v této věci nepochybné, znamená to, že se správce osobních údajů dopustil také správního deliktu. Odpovědnost za správní delikt je přitom postavena na objektivní odpovědnosti (tedy bez ohledu na zavinění), přičemž zákon č. 101/2000 Sb. upravuje v § 46 odst. 1 liberační důvod, jehož naplněním se pachatel správního deliktu může odpovědnosti zprostit.

Ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je formulováno tak, že účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Posuzování naplnění liberačního ustanovení je přitom závislé vždy na konkrétních okolnostech daného případu a nelze jej dle názoru správního orgánu jakkoliv předem zobecnit (při současném respektování limitu vyjádřeného v § 2 odst. 4 správního řádu).

Správní orgán přitom považuje za nezbytné konstatovat, že v případě ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (a ostatně všech liberačních ustanovení) se přenáší důkazní břemeno na účastníka řízení a je to on, kdo musí k prokázání liberace navrhnout důkazy (srov. Mates P. a kolektiv: Základy správního práva trestního, 3. vydání, Praha: C.H. Beck, 2002, str. 12; dále také § 52 správního řádu).

Správní orgán proto na základě shora uvedeného posuzoval jednání účastníka řízení toliko z hlediska ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán v této souvislosti uvádí, že vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, neznamená jakékoliv úsilí, které správce vynaloží, ale musí se ve vztahu ke každému, konkrétně posuzovanému případu, jednat o úsilí maximálně možné, které je správce objektivně schopen vynaložit (zákon používá kritérium veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, a nikoliv např. spravedlivě požadovat, požadovat s ohledem na poměry atp.). Správní orgán na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že účastník řízení neprokázal, že by ve vztahu k předmětnému správnímu deliktu vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, když se k deliktárnímu jednání (spočívajícimu v jednání jeho asistenta) sám doznal a ani nepředložil konkrétní, před ztrátou tiskopisů přijatá, opatření k zabezpečení osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., případně listiny o přijatých a provedených technicko-

organizačních opatřeních k zajištění ochrany osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

Je nutno podotknout, že účelem povinnosti dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. není primárně to, aby správce osobních údajů přijal formálně bezpečnostní předpisy, ale zajištění toho, aby nedošlo k neoprávněnému přístupu k osobním údajům, a tím bylo naplněno právo subjektu údajů na ochranu jeho soukromí. Jak je však z výše uvedeného zřejmé, v případě účastníka řízení ani k faktickému provedení odpovídajících opatření směřující k zabezpečení osobních údajů pacientů obsažených v předmětných záznamech, ani k formálnímu přijetí takových opatření nedošlo.

Správní orgán považuje tedy na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení je odpovědný za porušení povinnosti stanovené v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnosti přijmout všechna bezpečnostní opatření, protože všechna bezpečnostní rizika lze podle názoru správního orgánu jistě omezit za použití např. technických a organizačních prostředků, které jsou pro účastníka řízení dostupné.

Při stanovení výše sankce je nezbytné přihlídnout jako k přitěžující okolnosti zejména k počtu dotčených subjektů údajů (1207). Za přitěžující okolnost je třeba považovat též to, že součástí rozsahu nedostatečně zabezpečených osobních údajů bylo rodné číslo, jako obecný identifikátor občana, a dále informace o diagnóze a vykazovaném výkonu (bez ohledu na skutečnost, že se jednalo o jejich označení kódem, nikoli slovní popis), které je nutné považovat za údaje vypovídající o zdravotním stavu, tj. citlivé údaje ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb.

Na druhé straně jako skutečnost snižující závažnost jednání účastníka řízení lze hodnotit to, že v daném případě byly osobní údaje vystaveny riziku neoprávněného nebo nahodilého přístupu po velmi krátkou dobu (cca 90 minut). Po souhrnném zhodnocení výše uvedených okolností případu uložil správní orgán sankci při spodní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 4. prosince 2013

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností